

برداشتی از اخلاق مدیریت در قرآن

کتاب آسمانی ما قرآن، راهکارهایی برای مدیریت دارد که در یادداشت پیش رو به آن پرداخته می‌شود.

به گزارش سایت خبری پرسون، شفیعی می‌نویسد: یکی از نکات مهم در مدیریت، هوشیاری و فریب افراد فرصت‌طلب و دین‌فروش را نخوردن است. افراد دنیاطلب و زراندوز معمولاً با ترفندهای خاص و روش‌های گوناگون تلاش می‌کنند تا خود را به مسئولان نزدیک کنند و از آن رهگذر بتوانند کیسه خود را پرتر و دستیابی به اهداف خویش را آسان‌تر کنند.

این افراد می‌دانند از طریق نفوذ بر مدیران به راحتی مشکلات فرا روی آن‌ها حل می‌شود و می‌توانند با هزینه کم‌تر سودهای سرشارتر نصیب خود سازند. از همین روی می‌طلبند که مدیران با تیزی و دوری از زخارف دنیوی و بستن چشم طمع، افرادی را که به سوی آن‌ها می‌آیند کاملاً شناسایی کرده و به اهداف و نیت باطنی آن‌ها پی ببرند، تا در دام دنیاطلبی‌های آن‌ها نیفتند.

متأسفانه تجربه نشان داده که بخشی از مدیران از این رهگذر آسیب‌های فراوانی را متحمل شده‌اند. پس بهترین راه برای اینکه مدیران در دام دین‌فروشان و دنیاطلبان نیفتند دوری جستن از آن‌ها و تحویل نگرفتن آن‌هاست. خداوند به صراحت چنین خطری را به همه مؤمنان گوشزد می‌کند و از این جهت مدیران باید با تمام وجود متوجه این هشدار باشند:

« وَذَرَالَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِباً وَهَوًى وَغَرَّبَهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَرَ يَهُ أَنْ تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَأَنْ تَعْدَلَ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ » (انعام/۶/۷۰)

ترجمه: و کسانی که دین خود را به بازی و سرگرمی گرفته‌اند و زندگی دنیا آنان را فریفته است، رها کن، و [مردم را] به وسیله این [قرآن] اندرزده مبادا کسی به [کیفر] آنچه کسب کرده به هلاکت افتد، در حالی که برای او در برابر خدا یاری و شفاعت‌گری نباشد، و اگر [برای رهایی خود] هر گونه فدیهای دهد، از او پذیرفته نگردد. اینانند که به [سزای] آنچه کسب کرده‌اند به هلاکت افتاده‌اند، و به [کیفر] آنکه کفر می‌ورزیدند، شرابی از آب جوشان و عذابی پردرد خواهند داشت.

تهدیدهایی که خداوند در دنباله آیه آورده نشان از تأثیرگذاری بسیار منفی این افراد است. همچنین قرآن در جای دیگر می‌فرماید:

« وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ قُرْطاً »
(کهف/۱۸/۲۸)

ترجمه: و از آن کس که قلبش را از یاد خود غافل ساخته‌ایم و از هوس خود پیروی کرده و [اساس] کارش بر زیاده‌روی است اطاعت مکن.

این اطاعت ممکن است در قالب‌های مختلف باشد که هر کدام برای مدیر یک دام است. مدیری که می‌خواهد در چنین شرایطی قرار نگیرد بهترین راه آن است که در برابر درخواست‌های این افراد یا نفوذ موریانه‌ای آنان شجاعت داشته و با نه محکم، هر امیدی را از افراد فرصت‌طلب سلب کند.

تجربه نشان داده مدیری که خود پاک باشد و هوشیار و تیزبین باشد در دام چنین افرادی نمی‌افتد.

نویسنده: دکتر نصرالله شفیعی